

Hai vị nữ anh hùng Trung Hoa thức tỉnh nhân loại: Diêm Lệ Mộng và Annie Dương

Lương Phong

Kể từ khi đại dịch Vũ Hán tàn phá thế giới đến nay, đã có hơn 14 triệu người bị nhiễm và hơn 612.000 người tử vong. Đại ôn dịch chính là bắt nguồn từ Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Đứng trước thảm họa này, ai sẽ dám cất lên tiếng nói giúp con người tỉnh ngộ.

Diêm Lệ Mộng, nữ Khoa học gia tại Đại học Hồng Kông, đã bí mật đến Hoa Kỳ vạch trần sự thật gây sốc bên về việc ĐCSTQ che giấu dịch bệnh ra thế giới. (Ảnh qua Gnews)

Vào thời khắc then chốt này, Diêm Lệ Mộng, nữ Khoa học gia tại Đại học Hồng Kông đã dũng cảm mạo hiểm tính mạng để ‘bước tới’, và cô đến Hoa Kỳ ngày 28/4. Vào ngày 10/7, kênh FOX News (Mỹ) đã phát sóng cuộc phỏng vấn độc quyền đầu tiên với Diêm Lệ Mộng. Tất nhiên, cộng đồng quốc tế từ lâu đã tin rằng ĐCSTQ che giấu dịch bệnh, nhưng việc cô Diêm Lệ Mộng đứng ra làm nhân chứng có ý nghĩa rất to lớn.

Chuyên gia virus Diêm Lệ Mộng: “Tôi sẽ cung cấp tất cả chứng cứ cho chính phủ Mỹ”

Diêm Lệ Mộng có hai bằng tiến sĩ về virus học và miễn dịch học, đồng thời là nhà nghiên cứu sau tiến sĩ tại viện Y khoa Lý Gia Thành (Li Ka-shing) và viện Y tế Công, đại học Hồng Kông. Trong thời gian phát sinh dịch bệnh, phòng thí nghiệm của Diêm Lệ Mộng đã công bố các nghiên cứu cho tạp chí khoa học hàng đầu thế giới là Nature, và cô là đồng tác giả.

Trong một cuộc phỏng vấn độc quyền, Diêm Lệ Mộng cho biết, cô là một trong những chuyên gia đầu tiên tham gia nghiên cứu virus trên thế giới, cô đã bắt đầu một cuộc điều tra bí mật theo hướng dẫn của Tiến sĩ Leo Poon (ĐCSTQ nghiêm cấm các học giả ở nước ngoài, bao gồm cả các nhà nghiên cứu ở Hồng Kông tham gia).

Vào ngày 31/12/2019, sau khi hỏi thăm bạn bè làm việc tại Trung tâm Kiểm soát và Phòng ngừa **Dịch bệnh tại Trung Quốc**, cô đã biết rằng tại Trung Quốc người ta đã phát hiện ra các trường hợp lây truyền virus từ người sang người như lây nhiễm trong gia đình. Tuy nhiên, theo tuyên bố của WHO vào ngày 9/1, Trung Quốc vẫn báo cáo với WHO rằng virus không lây truyền từ người sang người.

Diêm Lệ Mộng nói rằng ĐCSTQ không cho phép bất cứ ai tiết lộ thông tin liên quan. Trước áp lực như vậy, người hướng dẫn của Diêm Lệ Mộng cũng cảnh báo cô rằng không được chạm vào làn ranh đỏ của chính quyền, nếu không cô sẽ có thể bị “mất tích”.

Sau khi nhận được thông tin liên quan, thì Giáo sư Malik Peiris phụ trách trung tâm, và là một chuyên gia của WHO đã nhận được các thông tin cũng không có bất kỳ hành động nào. Cô Diêm đã hiểu rằng ĐCSTQ sẽ đối xử với những người tiết lộ thông tin như thế nào cũng như mối quan hệ tham nhũng giữa ĐCSTQ và WHO ra sao. Nếu ở Trung Quốc hoặc Hồng Kông mà nói ra chân tướng thì cô ấy sẽ phải đối mặt nguy cơ bị mất tích hoặc thậm chí bị giết.

Vào ngày 13/7, trong một chương trình đặc biệt của FOX News, Diêm Lệ Mộng cho biết, bệnh dịch này là đại dịch lớn trên toàn thế giới, chưa từng có tiền lệ và “lớn hơn bất kỳ trận dịch nào trong lịch sử nhân loại, do đó thời gian là rất gấp gáp. Nếu chúng ta có thể kiểm soát nó sớm thì có thể cứu rất nhiều người”.

Cô Diêm cho biết cô nắm giữ rất nhiều bằng chứng cho thấy ĐCSTQ đã che giấu dịch bệnh: “Tôi có bản ghi âm cuộc trò chuyện. Tôi đã nói chuyện với nhiều người bạn, bao gồm cả người làm trong Trung tâm Kiểm soát Dịch bệnh Trung Quốc và các bác sĩ tuyến đầu”.

Do ĐCSTQ gây họa nên chúng ta mới bị hăm sâu vào đại dịch, nếu như không biết được chân tướng thì chúng ta sẽ không thể thoát khỏi thảm họa này. Bây giờ, Diêm Lệ Mộng đã xuất hiện như một nhân chứng. Tại thời khắc nguy cấp này, tính chân động và ý nghĩa của nó là không thể bàn cãi.

Annie Dương vạch trần tội ác thu hoạch nội tạng sống học viên Pháp Luân Công

Diêm Lệ Mộng có thể được xem là một người phụ nữ hiếm thấy. Chúng ta cảm ơn cô như thế nào cũng không đủ. Diêm Lệ Mộng làm chúng ta liên tưởng tới một người phụ nữ khác là cô Annie Dương. Chính vì cô đứng ra làm chứng, vạch trần tấm màn đen tối của “tội ác chưa từng có trên hành tinh này” và vẫn còn tiếp tục cho đến ngày nay, đó là tội ác trục lợi từ việc thu hoạch nội tạng sống học viên Pháp Luân Công.

Quay lại 14 năm trước, vào ngày 9/3/2006, Peter là phóng viên hai danh tính từ Nhật Bản tiết lộ rằng có một trại tập trung ở Tô Gia Đôn, Thẩm Dương để thu thập nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công. **Trại tập trung** bí mật được xây dựng dưới lòng đất và có một nhà hỏa táng.

8 ngày sau, tức ngày 17/3, cô Annie cũng đứng lên để chứng minh rằng: Bệnh viện Y học Cổ truyền Trung Quốc và Tây y Huyết khối Liêu Ninh ở Tô Gia Đôn, Thẩm Dương có một trại tập trung để mô cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công.

Từ năm 2001 đến 2003, bệnh viện đã giam giữ khoảng 6.000 học viên Pháp Luân Công, trong đó, hơn 4.000 người đã bị mổ cướp nội tạng sống, sau đó thi thể được đưa vào “lò đốt xác” ở sân sau của bệnh viện.

Tái hiện cảnh cường bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ từ học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc. (Ảnh qua VOA)

Chồng cũ của cô Annie đã tham gia vào hoạt động mổ cướp nội tạng các học viên Pháp Luân Công. Cô đã từng nghe từ chồng cũ của mình rằng hầu hết các học viên Pháp Luân Công bị mổ cướp nội tạng đều là người khỏe mạnh, và nhiều người vẫn còn thở khi bị cướp tạng.

Sau khi nội tạng của họ bị lấy đi, nhiều người đã bị ném thẳng vào lò hỏa táng để phi tang bằng chứng. Có thân nhân biết học viên bị giam giữ tại đây, những người này khi nội tạng bị lấy đi thì thi thể được khâu lại để cho thân nhân ký tên rồi hỏa táng ở nơi khác.

Sau đó, vào ngày 20/4, cũng là ngày Tổng thống Mỹ George W. Bush và lãnh đạo ĐCSTQ Hồ Cẩm Đào có cuộc họp tại Nhà Trắng, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức một cuộc họp báo công khai tại Công viên Mcpherson phía sau Nhà Trắng để vạch trần tội ác mổ cướp nội tạng các học viên **Pháp Luân Công** của ĐCSTQ, đó cũng là lần đầu tiên cô Annie và anh Peter xuất hiện trước công chúng.

Annie tiết lộ rằng Tô Gia Đồn chỉ là phần nổi của tảng băng khủng bố trên toàn quốc, việc buôn bán nội tạng sống các học viên Pháp Luân Công và những người khác đã phổ biến tại các trại giáo dục lao động trên cả nước. Bởi vì chính sách của ĐCSTQ đối với học viên Pháp Luân Công là “đánh chết coi như tự sát”, cái chết của học viên Pháp Luân Công đối với các trại giam ở Trung Quốc là không hề quan trọng.

Cô Annie đã thay mặt chồng cũ xin lỗi các học viên Pháp Luân Công. Chồng cũ của cô cũng từng nói anh không muốn tiếp tục loại phẫu thuật này nữa, nhưng lúc đó anh

bị uy hiếp, bản thân không thể tự quyết định, anh biết rằng nếu không làm thì cả gia đình của anh sẽ bị giết để diệt khẩu. Cho đến nay anh cũng chưa bước ra khỏi nỗi sợ này nên không dám đứng lên để vạch trần nó.

Annie nói rằng vì bị **truyền thông ĐCSTQ** lừa dối, cô chưa bao giờ hiểu sự thật về Pháp Luân Công và hoàn toàn tin theo sự tuyên truyền sai lệch của truyền thông. Sau đó, ở nước ngoài khi biết được sự thật về Pháp Luân Công thông qua CD “Phong Vũ Thiên Địa Hành”, cô đã hiểu ra sự thật về cuộc đàn áp Pháp Luân Công trong những năm gần đây, hiểu được sự thật về “vụ án giả tự thiêu ở Thiên an Môn”, làm nội tâm cô rung động mãnh liệt. Vì lý do đó cô đã quyết định nói ra sự thật.

Chồng cũ của Annie đã gặp ác báo và đang bị ung thư giai đoạn cuối. Annie hy vọng sẽ nói sự thật và thay chồng cũ chuộc lỗi. Cô hy vọng rằng cô sẽ đứng lên công khai sự thật, và cô có thể huy động những người biết sự thật hợp tác để ngăn chặn tội ác này.

Sự thật về tội ác phản nhân loại bị phơi bày

Lương tri, lòng dũng cảm và chính nghĩa của Annie là không thể đo đếm. Cũng kể từ đó lực lượng chính nghĩa của xã hội quốc tế liên tục ngưng tụ. Mặc dù quá trình là chậm và gặp muôn vàn khó khăn, nhưng sự thật về việc ĐCSTQ mở cướp nội tạng sống học viên Pháp Luân Công và **tù nhân lương tâm** đã lan khắp thế giới.

Vào ngày 20/4/2006, ngày Tổng thống Bush và Hồ Cẩm Đào, Tổng Bí thư ĐCSTQ gặp nhau tại Nhà Trắng, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức một cuộc họp báo tại Quảng trường McPherson gần Nhà Trắng. Các nhân chứng nổi tiếng PETER và ANNIE đã công khai cáo buộc tội ác mở cướp nội tạng sống quy mô lớn các học viên Pháp Luân Công. Hình ảnh cho thấy Annie tại hội nghị ngày hôm đó. (Thời báo Epoch Times)

Một báo cáo điều tra độc lập được thực hiện bởi cựu Quốc vụ khanh phụ trách khu vực châu Á – Thái Bình Dương, cựu Nghị sĩ quốc hội của Canada David Kilgour và Luật sư nhân quyền quốc tế David Matas đã được công bố vào tháng 7/2006.

Báo cáo trích dẫn nhiều tuyên bố chính thức và số liệu chính thức do ĐCSTQ công bố, “so sánh và xác minh thông qua 18 loại chứng cứ” (phiên bản thứ ba đã bổ sung 52 loại chứng cứ, kết luận rằng “các cáo buộc thực sự tồn tại” và nói rằng “tội ác chưa từng có trên hành tinh này” để miêu tả. Kết luận này được Chuyên viên về chống tra tấn của Liên Hợp Quốc Novak công nhận là “rất đáng tin cậy”.

Báo cáo cũng đã thông qua xác minh “đánh giá đồng đẳng học thuật”. Do đó, hai nhà điều tra đã được đề cử làm ứng cử viên cho giải Nobel Hòa bình năm 2010 và xuất bản cuốn sách “Thu hoạch đẫm máu”. Chỉ trong vài năm, họ đã đến hơn 40 quốc gia trên thế giới để kêu gọi sự chú ý đến vấn đề thu hoạch nội tạng sống ở Trung Quốc.

Giới y học quốc tế đã tiến hành phản đối rộng rãi để ngăn chặn hành vi tàn bạo này của ĐCSTQ, và thành lập “tổ chức bác sĩ phản đối mổ cướp nội tạng”, và được đề cử giải Nobel Hòa bình năm 2016.

Vào ngày 17/6/2019, Tòa án Trung Quốc (China Tribunal) do Liên minh Quốc tế thành lập để chấm dứt lạm dụng **cấy ghép nội tạng** ở Trung Quốc (ETAC) tại Luân Đôn đã đưa ra phán quyết cuối cùng về hành vi cưỡng bức mổ cướp nội tạng của ĐCSTQ và đã thành lập tội danh.

Nhiều quốc gia và các tổ chức quốc tế, như Hội đồng Nhân quyền Liên Hợp Quốc, Nghị quyết 343 của Hạ viện Hoa Kỳ (Đề xuất tháng 6/2015), nhiều báo cáo quốc gia về nhân quyền của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, Canada đã lên án trong một nghị quyết của Quốc hội năm 2014, nghị quyết của Nghị viện Châu Âu tháng 12/2013 đã lên án và tháng 7/2016 đã khởi xướng nghị quyết (yêu cầu điều tra và dừng lại)...., lần lượt bày tỏ sự phản đối, lên án và tẩy chay ĐCSTQ.

Vì ĐCSTQ ngay cả tội ác man rợ như **thu hoạch nội tạng** người sống cũng dám làm, sau khi bị vạch trần vẫn không dừng tay, và vẫn tiếp tục làm việc đó cho đến ngày hôm nay. Vậy còn có gì mà ĐCSTQ không dám làm? Từ góc độ này mà nhìn nhận, dựa trên bản tính tà ác của nó thì trận đại ôn dịch hiện nay chính là do ĐCSTQ gây ra, điều này dường như lại là tất nhiên.

Bởi vậy, bất kỳ ảo tưởng nào về ĐCSTQ đều là tự sát. Vạch trần ĐCSTQ và từ bỏ ĐCSTQ là lựa chọn tất yếu để nhân loại tự cứu mình. Diêm Lệ Mộng và Annie, những gì mà hai vị nữ anh hùng đã cống hiến thật sự đáng kính trọng và đáng được noi theo.

Lương Phong (Theo NTDTV)